

Juryens begrunnelse:

Antall norske urpremierer på våre sceneteatre, i Radioteatret og i Fjernsynteatret har holdt seg nokså konstant de siste årene. Mellom 5 og 30 dramatiske verk. I 1989 var det 27 urpremierer, og som året før, kunne vi konstatere det gledelige at det var ganske så mange unge dramatikere blant dem.

De fire tidligere Ibsenprisene er tildelt dramatikere som har skrevet for sceneteatre eller for Radioteatret. Men årets Ibsenprisvinner får prisen for et dramatisk verk han skrev for Fjernsynteatret.

La meg med en gang si at det slett ikke var noen lett oppgave for juryen å kåre vinneren, men det endte i alle fall med en enstemmig avgjørelse.

Ibsenprisen for 1989 tildeles Edvard Rønning for hans fjernsynspill: "Himmelplaneten", som ble sendt i Fjernsynet i april ifjor.

"Himmelplaneten" er et spennende og intenst skuespill. Det er et drama som utspilles i et lukket rom - i en sikkerhetscelle på et psykiatrisk sykehus. Det er bare to medvirkende. En ung usikker hjelpepleier og en farlig sikringsdømt pasient. Den unge pleieren som er psykologistudent, er redd og usikker i dette sjokkerende møtet med psykiatrien og kriminalomsorgen. Pasienten som er mye *mer* faren i sin fortvilelse, er sterk, såvel fysisk som i sin aggresjon. Han åpner seg for den unge usikre pleieren som er den eneste virkelig menneskelige kontakt han har hatt på lenge. Men med all sin godvilje tør ikke pleieren gå langt nok til å vinne pasientens fulle tillit, for han er bundet av sin stilling. Det ville nok ikke ha hjulpet om han hadde våget heller, for fangen er fanget av sin sykdom. Han kan ikke sette grenser - kan ikke stoppe alle sine farlige impulser. Pleieren brenner seg *k*raftig på sitt velmente hjelpeforsøk.

"Himmel~~planeten~~^{engen}" er et skuespill som man blir grepet av, og som virker troverdig. Språket er friskt, men naturlig og direkte, og det som blir sagt er tankevekkende.

"Himmel~~planeten~~^{engen}" er Edvard Rønnings debut i Fjernsynteatret, men han har tidligere skrevet teksten til musicalen "Jenta mi" som ble oppført på Oslo Nye Teater. Dertil har han hatt ansvaret for flere dramatiseringer - bl. a. "An-Magritt" av Falkberget på Trøndelag Teater - hvor han forøvrig har vært ansatt som dramaturg siden 1979. Han har en allsidig praksis fra teaterarbeidet, og det bør vel også nevnes at han har hovedfagseksamen i teater ved University of California. Vi vet også at vi kan vente nye fremføringer fra hans hånd, for han har fått antatt nye skuespill både på Trøndelag Teater og i Fjernsynteatret. Derfor er det en stor glede for Ibsenjuryen å kunne tildele Ibsenprisen til en dramatiker som tydelig er i vekst.

Skien 4. april 1990

Paul Skoe

Juryens formann.

Cecilia Ølvecky, Otto Homlung, Terje Hartvigsen, Eilif Straume.